

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Qvi ... Illas Omnes Complectitvr Historias, Qvæ Post Secvndam Sex
Tomorvm Editionem ...

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1586

VD16 ZV 1269

XXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77432)

DE S. SEQVANO ABBAT. ET RVSTICO EPISCOPO.

215

quoque sanguinis eius macula, testes innocentię Ludmilla, & crudelitatis hostium, liquidò, apparent. Sepulta est autem in æde diuę Catharinę Tetinenfis, cui loco & cimiterio illi attributo, hanc prerogatiuam Deus in honorem martyris suę prolixè indulfit, nè quis ibi hominum conditus possit, conditus si fuerit, etiam nunc à terra euomatur.

Vestigia sanguinis eius in faxo remanent. Miraculũ

Diuus postea Venceslaus cum in ducem Bohemię inauguratus esset, pia memoria merita Ludmilla auię suę sibi præstita repetens, quam viuenti non poterat, mortuę gratiam sic remectri studuit. Missis enim sacerdotibus religiosis, exhumari corpus eius, & Pragam asportari mandauit, vt nobiliori tumulto inferretur. Qui egesta terra, qua thesaurus tantus tegebatur, capsam computruisse videntes, procliuus eadem passum esse corpus eius pronunciant, discessissentque re infecta, nec inspecta, ni Paulus Ludmilla viuentis olim conscientię auriga, discussa cariosa arcula, saluum integrumque corpus eius ibi contineri conclamasset. Tum in laudes Christi ab omnibus proruptum, resque insignis prodigij loco habita, corpus anima euacuatum biennio ferè incorruptum, facie paulum a natiuo splendore degenerare inueniri. Perlatum Pragam inclytus princeps Venceslaus, tanquam pius Phoenix, ingenti pompa ad templum D. Georgij dedicatum, vbi nunc quoque quiescit, pulchritudo deduxit, multique idololatorum miraculo rei expugnati, eiuratis erroribus suis, Christi leges acceptarunt. Gesta sunt hæc anno 922.

Cap. 2.

Elevatio eius.

Item eius translatio ad ciuitatem Pragensem.

Vale Ludmilla, & sordidi scriptoris tui collapsam valetudinem precibus susteta. Plura de sanctissima Ludmilla hac, habetur infra in gestis S. Vuenceslai Ducis, nepotis eius, 28. Septembris, cap. 1. 2. 3. 4. & 9.

DE S. SEQVANO ABBATE ET CONFESSORE, VI HABETVR IN S. GREGORII ARCHIEPISCOPI Turonensis libro de gloria Confessorum cap. 8.

MAGNAE autem virtutis fuit & ille Sequanus Lingonici Abbas territorij, qui viuens sæpè homines à vinculo diabolici nexu absoluit, & post obitum ad sepulcrum suum cretafastulari catena reuinctos, liberos meritis suis abire permisit. Deniq; Gunthrannus rex cornu, cuius voce vel molossos colligere, vel illa corrautorum arboreorum armenta effugare consueuerat, furto ablatum perdidit: quę res multos in vincula coniecit, & nonnullos facultate priuauit, ex quibus tres viri memorati Confessoris monumentum perierunt. Quo rex comperto, iussit eos catenis atque compedibus nequi. Factumque est ita. Media verò nocte lux in basilica humana luce clarior oritur, dissiliunt ferrearum compedum repagula, catenarumque disruptis basibus, vincula laxantur. Quo audito rex exterritus, velocius, eos liberi arbitrij potestati donauit.

Septeb. 19.

S. Sequani miracula.

Item signa ad sepulcrum eius.

DE SS. EPISCOPIS ARVERNICIS VENERANDO, ET RVSTICO, EX D. GREGORII Turonensis libro Historiarum, cap. 13.

PVD Aruernum verò post transitum sancti Artemij Venerandus è senatoribus episcopus ordinatur. Qualis autem fuerit hic Pontifex, testatur presbyter Paulinus, dicens: Si enim hos adeas dignos Domino sacerdotes, vel Exuperium Tholosæ, vel Simplicium Viennæ, vel Amandam Burdegala, vel Damianum Albiga, vel Diuamium Engolisma, vel Venerandũ Aruernis, vel Rusticum Cadurcis, vel nunc Pegasinũ Petrogoricis, vtrũque aduersus seculi mala videas profecto dignissimos totius fidei, religionisq; custodes. Hic in ipsa natalis Domini vigilia transiit fertur. Manè autè factò, proelio solennitatis, funcri eius obsequium fuit. Post cuius transitũ sceda apud

Septeb. 24.

S. Venerandi Episcopi obitus, ciues

ciues pro Episcopo contentio vertebatur. Cumque partes inter se diuisae, diuersos eligere vellent, magna collisio erat populi. Residentibus tamen Episcopis die Domino, mulier quaedam velata atque Deo deuota audenter ad eos ingreditur, quae ait: Audite me, sacerdotes Domini, scitote enim quod non est in hisbeneplacitum Deo, quos hi ad sacerdotium elegerunt. Ecce enim Dominus hodie ipse sibi prouidit Antistitem. Itaque nolite conturbare, neque collidere populum, sed patientes estote parumper, Dominus enim nunc dirigit qui regat Ecclesiam hanc. His itaque mirantibus haec verba, subito Presbyter Rusticus nomine, qui erat ex ipsa vrbe Aruernae dioecesi, aduenit. Ipse autem iam mulieri per visionem fuerat indicatus. Quo viso, ait: Ecce ipsum, quem elegit Dominus: ecce qualem vobis Dominus Pontificem destinauit: hic ordinetur Episcopus. Haec ea loquente, omnis populus, contentione postposita, clamauit dignum ac iustum esse. Qui in cathedra positus, septimus in eodem loco Pontificatus honorem populo gaudente suscepit.

S. Rusticus diuinitus in eius locum subrogatur.

INVENTIO CORPORIS S. SOLENNIS EPISCOPI, ET QVAEDAM EIVS MIRACVLA, PER D. GREGORIVM TIRONEN. in gloriam Confessorum cap. 21.

SURIUS

g. bar
K. 10. 10. 10.
RVITI
5

Septēb. 25.

T licet de Turonica vrbe aliqua iam scripserimus, tamen quoniam nuper beati Solennis sepulcrum adspeximus, filere nequiuimus, quod apud Malliacense monasterium comperimus in cacumine montis constitutum, & ab antiquis vallatum aedificijs iam dirutis. Nam ferunt quod in eo loco, cum crypta adhuc haberetur occulta, & nulli Christianorum locus ille esset reuelatus, per singulas Dominicarum solennitatum noctes ab habitatoribus lumen cernebatur accensum, sed nullus sciebat quid sibi hoc vellet mysterium, tantum suspicio detinebat homines aliquid ibidem retineri diuinum. Intraea aduenerunt duo energumeni ex basilica sancti Martini, qui collisis in se palmis clamare coeperunt, dicentes: Hic requiescit Solennis beatissimus in crypta abdita. Reserate igitur sepulcrum amici Dei. Quod cum repereritis, velite egerite, lumen accendite, cultumque debitum ei exhibete. Erit regioni huic salubre, si quae loquimur adimpleueritis. Et haec dicentes cum clamore magno, effodere telurem ungulis nitabantur. Tunc videntes incolae quae gerebantur, accepto sarculo effodientes aperuerunt cryptam, in qua per seriem graduum descendentes, repererunt sepulcrum magnum, de quo testabantur illi adhuc mente infirmi, hoc esse sepulcrum Solennis beatissimi. Qui mox sensu discesserunt recepto. Post haec autem coeperunt ad eum diuersorum morborum aegroti confluere, & accepta sanitate redire incolumes. Sed & Lithomeris vrbe ipsius indigena, cum a quartani typi aegrotatione fatigaretur, acceptis ex hospitio cereis, illisque manu propria per rotam noctem ibi detentis, vigilias celebrauit. Facto igitur mane, rediit ad propria, nec ultra ab hoc morbo frigitationis, vel contractionis vilius pertulit grauitatem.

Lumen videtur circa sancti viri sepulcrum.

Eius inuentio.

Miracula ad sepulcrum eius.

VITA SANCTI EXUPERII EPISCOPI TOLOSANI PER D. HIERONYMVM PRESBYTERVM scripta. Ex epistola D. Hieronymi ad Rusticum monachum, in fine.

28. Septēb.

SANCTVS Exuperius Tolosae Episcopus, viduae Saraptesis imitator, esuriens pascit alios: & ore pallente ieiunijs, fame torquetur aliena: omnemque substantiam Christi visceribus erogauit. Nihil illo ditius, qui corpus Domini canistro vimineo, sanguinem portat in vitro. Qui auaritiam eiecit e templo: qui absque funiculo & increpatione, cathedras vedentium columbas, id est, dona sancti spiritus, mensasque subuertit mammonae, & nummulariorum aera dispersit, ut domus Dei, domus vocetur orationis, & non latronum spelun.

S. Exuperij in pauperes liberalitas.

Matth. 21.